

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 02/12/2022

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1086

“KHÔNG CHỈ THẾ GIAN PHÁP CHƯỚNG NGẠI MÀ PHẬT PHÁP CŨNG CHƯỚNG NGẠI”

Không chỉ người thế gian có chướng ngại mà người đã tu hành nhiều năm rồi cũng có chướng ngại trùng trùng. Có người hỏi tôi, họ đã quy y năm lần rồi thì họ quy y thêm lần nữa có được không. Tôi nói, họ quy y năm lần rồi thì thêm một lần nữa cũng không sao. Họ đã quá xen tạp rồi nên xen tạp thêm một lần nữa cũng không sao. Khi chúng ta đi đến ngã ba thì chúng ta cũng đã không biết đi đường nào. Hôm trước, tôi lái xe lên Tây Nguyên, đường đèo quanh co, khi đi đến ngã ba chúng tôi cũng không biết đi đường nào. Chúng tôi phải dùng phần mềm chỉ đường.

Bà đã quy y năm lần là bà đang ở ngã năm, khi bà quy y thêm một lần nữa thì bà lại có thêm một con đường để lựa chọn. Hiện tại, tôi cũng không biết bà đang tu pháp môn gì. Bà cũng đã từng nghe Hòa Thượng, cũng từng học văn hóa truyền thống. Bà cũng cảm hóa một người con trai, sau khi người con trai ở tù về cũng đã biết quay đầu. Con trai bà biết quay đầu nhưng bà không biết quay đầu vì bà có quá nhiều con đường. Ở thế gian pháp chúng ta có chướng ngại, trong Phật pháp chúng ta cũng có chướng ngại trùng trùng.

Tôi may mắn không phải đi đường vòng, khi tôi bắt đầu tiếp cận Phật pháp thì tôi đã gặp pháp môn Tịnh Độ. Người lớn dạy tôi cách niệm Phật, cách ăn chay, bố thí, phóng sanh nên tôi cũng làm theo. Khi gặp được Hòa Thượng thì tôi tiếp tục. thẳng tiến theo một con đường.

Nhà Phật dạy: **“Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Hòa Thượng cũng dạy chúng ta: **“Một bộ Kinh để tụng, một câu A Di Đà Phật để niệm, một người Thầy hướng dẫn, một hướng Tây Phương để đi”**. Có người chấp trước, họ cho rằng nếu chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh là chúng ta xen tạp. Phật dạy: **“Trường kỳ huân tu”** là nói đến phương diện tu

hành trong nội tâm của chúng ta. Còn ở phương diện tiếp độ chúng sanh thì chúng ta cũng phải cố gắng làm thật tốt.

Tôi hết sức xem trọng việc học 1200 chuyên đề, hơn 1000 ngày qua tôi chưa trễ một phút nào. Trong tu hành tôi kiên định theo một con đường nhưng tôi cũng làm tốt nhất những việc vì chúng sanh. Chúng ta mở rất nhiều trường, tôi nắm được công việc ở từng trường. Khi nhắc đến tên trường thì tất cả các dữ liệu về ngôi trường đó xuất hiện. Khi nhắc đến tên một người thì tất cả dữ liệu về người đó hiện ra. Tôi cũng nắm được đặc điểm riêng của mỗi vườn rau. Tất cả đều có hồ sơ trong đầu, khi cần thì tôi mở tập hồ sơ đó ra, xong việc thì tập hồ sơ đó tự được xếp lại.

Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm không công, không đức**”. Chúng ta không làm vì lợi ích của mình, của người trong hệ thống mình mà đối tượng của chúng ta là chúng sanh. Nhưng ranh giới giữa việc của mình và của chúng sanh rất mong manh. Tất cả chỉ trong một niệm. Niệm trước chúng ta “*chí công vô tư*” nhưng niệm sau chúng ta đã “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta niệm “*chí công vô tư*” trong thời gian rất ngắn còn chúng ta niệm “*tự tư tự lợi*” triền miên.

Có người hỏi tôi, họ đang tụng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nhưng hiện tại họ muốn cầu an cho Cha thì họ nên tụng Kinh gì. Tôi nói, họ chỉ cần hàng ngày niệm Phật, tụng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” hồi hướng công đức phước báu cho Cha là được. Họ được một người hướng dẫn là nên tụng Kinh khác để cầu an nên tâm họ bị giao động. Nếu chúng ta không rõ ràng mà chúng ta đi hỏi người khác thì chúng ta sẽ bị xen tạp. Nếu chúng ta không có người dẫn đạo, khuyên chúng ta nhất môn thâm nhập thì chúng ta sẽ xen tạp. Có người đã nghe pháp Hòa Thượng, nghe Hoà Thượng giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nhưng họ giảng pháp vẫn sai. Họ nói rằng Phật quang của Phật A Di Đà chỉ có màu vàng. Phật quang của Phật A Di Đà có nhiều màu sắc khác nhau. Phật có vô lượng vô biên thân tướng. Ngay đến con tắc kè cũng có thể chuyển thành nhiều màu sắc khác nhau để phù hợp với môi trường. Có người nhìn thấy thân tướng của Phật màu vàng, có người nhìn thấy thân tướng của Ngài màu trắng, màu xanh.

Có người hỏi Hòa Thượng, thân tướng của Phật A Di Đà màu gì để khi họ vãng sanh họ có thể nhận ra để đi theo. Hòa Thượng nói nếu cô phân biệt, chấp trước như vậy thì cô không thể vãng sanh được. Căn tánh, nghiệp lực của chúng sanh vô cùng khác biệt nên họ cũng nhìn thấy thân tướng của Phật có màu khác nhau. Chúng ta đừng chấp trước vào đó. Những người càng đi nhiều thì càng có tâm phân biệt. Phần lớn Phật tử ở nước ta theo Phật pháp Đại Thừa, chỉ có một số người trong miền Nam theo Phật pháp Tiểu Thừa. Pháp nào cũng giúp chúng ta

giải thoát. Tinh thần của pháp Tiểu Thừa là “*độc thị kỳ thân*”, chỉ cần tốt cho mình, không cần tốt cho người. Khi hữu duyên thì họ cũng làm việc vì chúng sanh nhưng họ không mang hoài bão tận tâm tận lực vì chúng sanh, họ không sẵn sàng vì chúng sanh mà hy sinh phẩm vị. Tinh thần của Phật pháp Đại Thừa là tinh thần Bồ Tát Đạo, sẵn sàng xả mình vì người.

Trước đây khi Phật Thích Ca chưa thành đạo, có một kiếp Ngài là một người lái buôn. Trong một chuyến đi, trong đoàn lái buôn có hơn 500 người thì có một người có ý định giết 500 người lái buôn khác để cướp tài sản. Để bảo vệ 500 người lái buôn này mà tiền thân của Phật Thích Ca đã quyết định trừ bỏ người có ý định ác. Ngài xả thân vì người, chấp nhận nhân quả sẽ đến với mình. Khi Khổng Lão Phu Tử đi qua một nước, Ngài thấy một số người đang tập hợp người để phản động. Họ yêu cầu Ngài không nói với ai thì sẽ cho Ngài đi qua. Nhưng sau khi đi Khổng Lão Phu Tử đi qua thì Ngài liền đi báo quan. Quân tử chỉ giữ lời hứa với người Quân tử. Chúng ta chấp Đại Thừa mà bài bác Tiểu Thừa hay ngược lại thì chúng ta đều gặp chướng ngại. Ở thế gian pháp hay trong Phật pháp chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng là do tâm phân biệt, chấp trước của chúng ta.

Nhiều người biết thế gian là khổ không, vô thường, vô ngã nhưng họ không tích cực, nỗ lực giúp chúng sanh nhận thấy điều này. Họ “*độc thị kỳ thân*”, chỉ cần tốt cho bản thân. Họ sợ làm những việc khác thì sẽ đắm nhiễm vào việc đó. Họ có tâm như vậy thì họ sẽ gặp chướng ngại trùng trùng. Nếu có người mời chúng ta đến cầu an mà chúng ta tụng “*Kinh A Di Đà*” thì họ sẽ phiền não. Nhà Phật nói: “*Nhất thiết duy tâm tạo*”. Tất cả do tâm chúng ta tạo. Phật nói “*Kinh A Di Đà*” là nói về thế giới trang nghiêm, thanh tịnh. Chúng ta có thể tụng “*Kinh A Di Đà*” để cầu cho một người cũng có cuộc sống an vui như ở thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Tất cả pháp Phật nói đều là pháp để giúp chúng ta giải thoát. Căn tánh của mỗi chúng sanh vô cùng khác biệt, mỗi người tương thức với pháp nhất định. Nhà Phật nói: “*Y liễu nghĩa, bất y bất liễu nghĩa*”. Pháp liễu nghĩa là pháp mà chúng ta hành chúng ta có an lạc, có thành tựu. Chúng ta phải chọn pháp phù hợp với căn tánh với chính mình. Một số người tu hành chỉ nghe mà không làm nên họ vẫn chìm đắm trong “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Nhiều người xen tạp và dạy những người khác cũng xen tạp. Họ muốn người khác xen tạp cùng mình để nếu đi vào vòng sanh tử cũng sẽ có bạn. Bà Hứa Triết nói, hàng ngày bà đi trên đường chúng ta gặp rất nhiều người nhưng bà không nhớ ai vì bà không khắc ý, lưu tâm.

Khi chúng ta đã lựa chọn được hướng đi thì chúng ta không cần nghe thêm, tìm thêm hướng đi khác. Chúng ta muốn học rộng, nghe nhiều thì chúng ta sẽ mất phương hướng. Trong Phật pháp có nhiều pháp môn, Phật muốn chúng sanh nương theo pháp để được giải thoát vậy thì pháp không có cao thấp. Tất cả đều do tâm người phân biệt, chấp trước. Phật pháp cũng giống như một đám mưa. Khi mưa xuống thì cây lớn hấp thụ nhiều nước, cây nhỏ hấp thụ lượng nước ít. Người căn tánh thông minh, sáng suốt tiếp nhận nhiều, nhanh hơn. Người căn tánh chậm chạp tiếp nhận được ít.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả pháp đều đưa chúng ta về định, về nhất tâm bất loạn. Chúng ta làm tâm mình bất định thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng”**. Nhiều người không biết phương hướng để đi. Hơn mười năm trước, khi tôi làm quản lý một nhà sách Phật giáo, có người hỏi tôi, họ nên thờ vị Phật nào. Tôi bảo họ nhắm mắt lại, khởi niệm muốn tìm một vị Phật tương ứng với căn tánh để thờ, khi họ mở mắt ra họ nhìn thấy vị Phật nào phù hợp thì chọn vị Phật đó. Tôi không nói họ phải thờ vị Phật nào, sau đó, họ chọn tượng Phật Quán Thế Âm Bồ Tát. Hiện tại, họ chỉ mong cầu được tai qua, nạn khỏi nên họ chọn tượng đó rất phù hợp. Tôi không nói họ phải thờ tượng Phật A Di Đà. Nếu họ hỏi tôi nên tu pháp môn gì thì tôi sẽ khuyên họ tu pháp môn Tịnh Độ. Tôi cũng bảo họ không cần khai quang điểm nhãn, vì nếu ai có thể khai quang điểm nhãn cho tượng Phật thì họ còn linh hơn vị Phật đó.

Trong Phật pháp nếu chúng ta không có người giảng giải một cách rõ ràng thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng. Một số nơi, mỗi mùa họ tụng một bộ Kinh khác nhau, chúng ta làm như vậy thì tâm chúng ta không thể định. Chúng ta muốn tâm định thì chúng ta phải: **“Nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu”**. Chúng ta có định thì chúng ta mới có thể giải thoát.

Hòa Thượng nói: **“Ở thế gian, không chỉ thế gian pháp mà trong Phật pháp cũng chướng ngại cũng trùng trùng. Với người thế gian, năm dục sáu trần là chướng ngại, làm họ đọa lạc trong sinh tử luân hồi. Với người xuất gia tâm họ không thể định, không thể nhất tâm thì đây chính là chướng ngại. Chúng ta chỉ nên chọn một pháp tu. Chúng ta chọn hai pháp tu thì chúng ta sẽ bị phân tâm. Chúng ta chọn ba pháp tu thì chúng ta càng đáng lo hơn. Trong Kinh Hoa Nghiêm nói: “Chúng ta học nhiều thì chúng ta tăng thêm tà tri, tà kiến”**. Chúng ta tăng thêm tà tri, tà kiến thì chúng ta càng gặp nhiều chướng ngại.

Trước khi chúng ta học 1200 đề tài, khi tôi đi làm giáo dục thì mọi người nói tôi xen tạp. Tôi làm giáo dục thì tôi chỉ nói về giáo dục, không nói Phật pháp. Trong các buổi lễ tri ân

Cha Mẹ tôi cũng không dùng ngôn ngữ của Phật pháp. Tôi chỉ nói về làm thế nào để hiểu kính Cha Mẹ. Khi tôi đến các trường học chia sẻ tôi cũng không nói bất cứ vấn đề gì về Phật pháp. Tôi có sự phân định rất rõ ràng nên tôi không có sự chướng ngại. Chúng ta phải “**Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu**”. Chúng ta chọn pháp môn phù hợp với căn tánh của chính mình.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!